

Tore Jensen

1962-2018

TEKST

Helene Faber-Rod

Inger Furuholmen

Jørgen S. Hansen

PUBLISERT 5. september 2018

DET VAR MED STOR SORG vi mottok budskapet om at Tore Jensen den 12. juni plutselig og uventet døde under en løpetur i Bodø, hjembyen hans. En altfor tidlig bortgang, som har etterlatt et stort tomrom blant familie, venner og kolleger.

Tore studerte psykologi ved Universitetet i Oslo og tok eksamen i 1992. Han startet yrkeskarrieren sin i Tromsø, der han jobbet ved Arbeidsrådgivingskontoret i 6 år med fokus på arbeidsrettet rehabilitering.

I 1999 flyttet han og familien hjem til Bodø, der han fikk jobb på Smerteklinikken ved Nordlandssykehuset. Dette ble starten på et langt faglig og yrkesmessig engasjement i smertebehandling og palliasjon. Et komplekst, krevende og spennende fagfelt. I starten som den eneste psykologen i dette fagområdet i Nord-Norge.

Som psykolog og som medarbeider gikk Tore rett inn i miljøet på sykehuset. Med sin åpne og tillitvekkende væremåte skaffet han seg et stort nettverk, både via sitt faglige fokus og sin dedikasjon til det han jobbet med. Det er ikke alltid like lett å få respekt og innpass som representant for en faggruppe som tradisjonelt sett ikke hører til i det somatiske sykehuset. Men via høy faglighet, klokskap, godt samarbeid og gode resultater viste han at den psykologiske dimensjonen i sykdom og lidelse er svært viktig å ta hensyn til, og at psykologens fag og ferdigheter absolutt har sin plass i utredning og behandling av tilstander som tidligere ble definert som rent somatiske. Tore sto for undervisning og veiledning av kolleger og annet helsepersonell som jobbet med utfordrende smertebehandling og palliasjon.

Tore fikk en helt avgjørende rolle i og betydning for utviklingen av den tverrfaglige tilnærmingen i tilbudet til pasienter med langvarige, kompliserte smertetilstander ved Nordlandssykehuset Bodø. På samme tid som han utviklet en tydelig og respektert psykologrolle i det tverrfaglige teamet, bidro han til utvikling av reell tverrfaglighet de ulike faggruppene imellom. Dette kom til uttrykk i de praktiske møtene med pasienter og pårørende, ved tverrfaglige konsultasjoner og i mestringskurs.

Det var viktig for Tore at alle profesjonene skulle få mulighet til å være oppdaterte i sine fag, og han var selv svært engasjert i å holde høyt faglig nivå og følge med på forskning og fagutvikling. Når han kom hjem fra nasjonale og internasjonale konferanser, delte han fag, nyere forskning og opplevelser, på samme tid som han også bekreftet kollegaene sine i de gode og verdifulle arbeidsmetodene som allerede var etablert.

Tore var opptatt av og deltok aktivt i det nasjonale nettverksarbeidet innenfor smertefeltet. Han var blant annet medlem i styret for Norsk Smerteforening fra 2008 til 2010, og ivret for at man i nord skulle være med i styrene for blant annet Norsk Smerteforening og Norsk Palliativ Forening. Ikke bare fordi vi ligger i nord, men også fordi han erfarte at vi har kompetente, inspirerte og erfarne folk som bør bidra på nasjonalt nivå.

Tore så nødvendigheten i at pasienter med langvarige og kompliserte smertetilstander skal få et godt behandlingstilbud med høy faglighet og kompetanse så nær hjemmemiljøet som mulig. Opplæring og undervisning av helsepersonell på alle nivå var et viktig verktøy for å nå dette målet.

Vi vil minnes Tore som den nære og flotte vennen, fagpersonen og kollegaen han var. Våre tanker går særlig til familien hans Tone, Oda, Jørgen og Vetle.

Fred med hans minne!

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 9, 2018, side 879

TEKST

Helene Faber-Rod

Inger Furuholmen

Jørgen S. Hansen